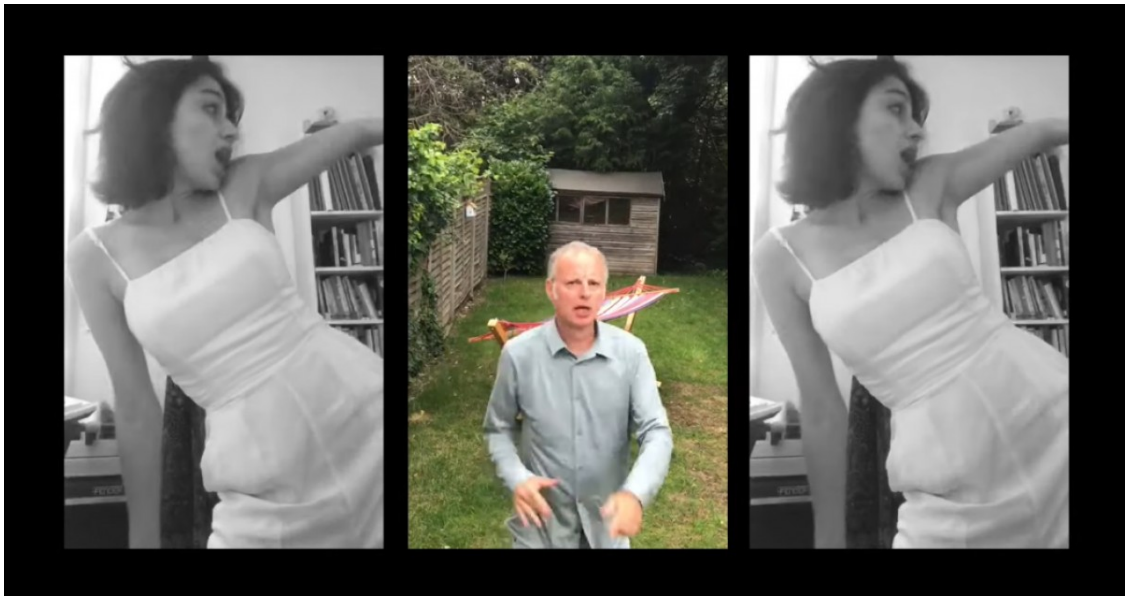
Enderrock | Redacció | Actualitzat el 22/07/2020 a les 13:30

Lluís Gavaldà: «Afrontem els concerts amb tota la il·lusió del món i encara més»

Estrenem «La vida és molt avorrida sense el teu cos (Dance Edit)» i en parlem amb Lluis Gavaldà

Fotograma de «La vida és molt avorrida sense el teu cos (Dance Edit)»

Els Pets són a punt d'iniciar la gira 2020. Potser la més accidentada, tal vegada la més esperada. Per anar fent boca ens presenten un clip amb una remescla *dance* d'una de les peces del seu darrer disc en què, com a regal afegit, hi participa **Pavvla**: "La vida és molt avorrida sense el teu cos". L'estrenem en prímicia i aprofitem per parlar amb **Lluís Gavalda** de la pandèmia i les seves derivades.

Video: http://www.youtube.com/watch?v=al4YqOB9aAs
Com s'ha gestat "La vida és molt avorrida sense el teu cos (Dance Edit)"?
Aquesta *dance* és una d'aquestes coses que et passen pel cap mentre estàs confinat i tens moltes hores per pensar. Vaig pensar que estaria bé. Durant aquests mesos, qui més qui menys, ha enyorat alguna cosa o alguna persona estimada, i aquesta lletra ha agafat un significat nou i inesperat. La prohibició del contacte tàctil entre les persones és una de les conseqüències més tristes del fenòmen de la covid-19. La idea era fer-ne una relectura en clau de ball, positiva i desenfadada. Ho vaig proposar al Joan Pau Chaves i ell s'hi va posar i va cuinar una versió molt vuitantera, emmirallada en la música de ball d'aquella dècada. La cirereta va ser engrescar la **Pavvla**, que s'hi va abocar de manera entusiasta. En una setmaneta ho vam tenir tot lligat. Després hem fet el clip on la gent copsarà les meves habilitats de ballarí professional que fins ara havia magat degut a la meva modèstia proverbial.

Parlem del confinament. Com l'has viscut?
Suposo que com tothom: amb una barreja de perplexitat, preocupació i mirant d'adaptar-nos a les circumstàncies. No crec que hagi fet coses diferent dels altres. He estat a Anglaterra i allà el clima de desconcert davant de les mesures canviants i d'història col·lectiva ha estat una mica més mesurat. Però a tot arreu hi ha la sensació que els governants estan gairebé tan despistats com nosaltres.

Quin paper et sembla que ha tingut la música?
Els músics hem intentat donar píndoles de felicitat en forma de cançons casolanes, engreixar aquesta sensació de pànic col·lectiu a base de cançons. Estic molt orgullós de com s'ha comportat la professió aquest temps i com ha tret el cap a través de les xarxes per intentat provocar un somriure de la gent, que era molt necessari.

Com ha estat el retorn als assajos?
Ha estat un retorn molt agraït perquè teníem moltes ganes de tornar-nos a veure. Feia sis mesos que no ens teníem davant. D'altra banda, hem respectat les mesures de manera religiosa i tenim la sort que al local hi ha prou distància com per assajar de manera segura. Això sí, m'he hagut de treure la mascareta per cantar perquè sinó no se m'entenia gens.

Lluís Gavaldà Foto: Xavier Mercadé

I els concerts, com els afronteu?
Amb tota la il·lusió del món i encara més. Tenim ganes boges de tocar i cada concert que es suspèn és una espècie de clatellada que ens deixa aclaparats. Hi ha una estigmatització dels espectacles en directe que és molt injusta. El sector de la música i, en general, el dels espectacles s'ha posat les piles tant o més que ningú. Les mesures de seguretat i de prevenció del contagi són impecables. S'hauria de reivindicar el paper de la cultura segura com a motor per tornar a generar il·lusió a una societat que fa molts mesos que pateix un aïllament molt frustrant.

Com s'ha vist alterada la gira?
Malauradament s'ha vist molt alterada. Gairebé cada dia hi ha hagut alguna nova notícia i la majoria no han estat precisament agradables. Els promotors i administracions estan absolutament acollonits. No els culpo que s'hagin tirat enrere però em sap molt greu perquè crec que és una mesura que no és justa. Ara mateix un esdeveniment musical és un dels llocs més segurs i més adients per trobar un instant de relax i de felicitat sense patir pels possibles contagis. Els músics ho necessitem i la gent necessita música.